

**17 MAI
SLUJBA
SF. IERARH
ATANASIE
AL HRISTIANOPOLISULUI**

9026

Εξουσία σου γοητείας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

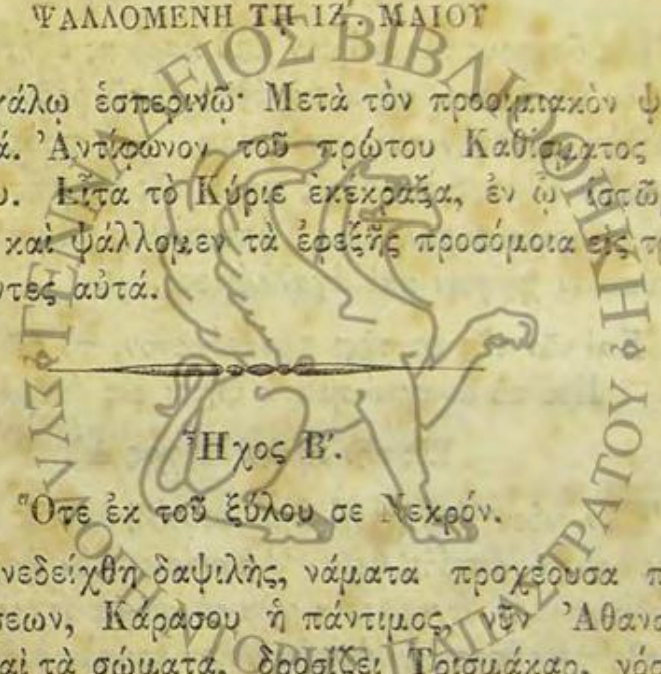
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 12^ῃ ΜΑΙΟΥ

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ. Μετὰ τὸν προσημακὸν ψαλμὸν, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ πρώτου Καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου. Ἐἶτα τὸ Κύριε ἐκεκοῦσα, ἐν ᾧ ἱσαῶμεν στιχ. ἔξ, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια εἰς τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε Νεκρὸν.

Κρήνη ἀνεδείχθη δαψιλῆς, νάματα προχέουσα πᾶσι πιστοῖς Ἰάσεων, Κάρασου ἢ πάντιμος, γὰρ Ἀθανάσιε καὶ ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, δροσίξει Τρισμάκαρ, νόσους ἐκδιώκουσα, καὶ θλιδομένοις δεινῶς, μέγα παραμύθιον οὔσα. Ὅθεν μετὰ πόθου τιμῶντες, ταύτην εὐλαδῶς κατασπαζόμεθα.

Ὅτε ἐλειτούργεις τῷ θεῷ ἐν τῷ καιρῷ τρισαγίῳ Βασιλικῶν πρὸ πολλῶν, ἴστατο μακάριε, ὅτε καὶ ἔλεγες, μετὰ φόβου καὶ πίστεως, ἐπίβλεψον ἴδε, Κύριε ἔξ οὐρανοῦ, Τότε τὰ πλήθη πιστῶν, ἔβλεπον λαμπρότατον ἄ-

Ἐνωσθή εἰς Κρήνη

1900

στρον, ἐν τῷ στοματί σου Παμμάκαρ, ἀπχστράπτων ὦ θεομακάριστε.

Ἴνα βελτιώσης ὡς Ποιμὴν, τοὺς τῆς ἐπαρχείας σου Πάτερ, ἐπωχοδόμεις Ναοὺς, Μουσεῖα ἀνήγειρες, καθηγεμόνας πιστῶν, ἐν αὐτοῖς τοῦ παιδεύεσθαι, τὰ τέκνα Παμμάκαρ τὰ τῆς παροικίας σου, καὶ τὴν ἀμάθειαν πόρρω ἐκδιώξας ὡς φύλην, πάντων τῶν κακῶν ὡς αἰτίαν, χάριτι τοὺς πάντας μετεποίησας.

Δόξα Ἦχος Πλ. Β΄.

Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον ἀπὸ καρδίας ἐζήτησας, καὶ εὐρῶν ὃν ἐπόθησας, συνανεκράθης αὐτῷ ῥέοντα πλοῦτον ὑπεριδῶν μνηστὴν καὶ γεννήτορα, καὶ πρὸς Κωνσταντινούπολιν φθάσας πεμφθεὶς παρὰ τῆς θεομήτορος, καὶ τὴν ποιμαντορίαν παραλαβὼν, ἀπεστάλης ποιμὴν εἰς Χριστιανούπολιν χαίρων καὶ ἀγαλλόμεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς προκείμενον, τὸ φῶς ἰλαρὸν
Καὶ τὰ ἀναγνώσματα ζῆτει εἰς Ἱεράρχην.

Εἰς τὴν λιτὴν Ἦχος Α΄.

Τὸν νέον Ἱεράρχην καὶ νεοφανῆ ἐκ τῆς Κερκύρας ἀνατείλαντα ἀστέρα θεῖον Ἀθανάσιον, ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν, ἐγκρατεία γὰρ τὸ σῶμα νεκρώσας, καὶ τῆ ἀπαθείᾳ ἀγνίσας τὴν ψυχὴν θεῖον ἑαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἔτι ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ ἀπετέλεσε, διὸ καὶ μετὰ θάνατον, ἐν γῆ μὲν αὐτοῦ τὸ σῶμα, ἐν οὐρανοῖς δὲ τὸ Πνεῦμα δοξάζεται, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Β΄.

Φιάλαι πεφύκασι τῶν ἀρωμάτων αἰ σιαγόνας σου, νῦν Ἀθανάσιε, εὐωδίαν τοῖς πιστοῖς ἐκπέμπουσαι πνευματι-

— 3 —

κὴν, καὶ πᾶσαν μὲν δαιμόνων ἀπελαύνουσαι ἐπήρσαι, ταρέχουσαι δὲ τοῖς ἐν πίστει προσερχομένοις ἰαμάτων χαρίσματα, καὶ τούτους ἐνισχύουσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας. Οὕτως οἶδε Κύριος δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος Γ'.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν Ἀθανάσιον, ὅτι διὰ τῶν ἀρετῶν Ἀγγέλους κατέπληξε, δαίμονας ἐτραυμάτισε, καὶ τοὺς λέγοντας τὴν φύσιν ἀσθενῆ κατήσχυεν, ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς κατὰ τοὺς πάλαι Ἱεράρχας, Ἱεράρχης ἐνθεος καὶ θαυματουργὸς ἀναδέδεικται. αἰσχυνέσθωσαν οἱ περὶ τὰς ἀρετάς τῶν πάλαι ἁγίων ἀμφιδάλλοντες, σιγάτωσαν οἱ κατὰ τὸν Ἀπόστολον τὴν γαστέρα θεοποιοῦντες· ὁ αὐτὸς γὰρ θεὸς καὶ πάλαι καὶ νῦν ἐστὶ, καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται κατεκείνους σωθῆναι, πρέσβυον προβαλλόμενοι τὸν σήμερον λαμπρῶς ἑορταζόμενον.

Δόξα Ἦχος Πλ. Α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στήσομεθα, ἐπὶ τῇ ἐτησίῳ, ἑορτῇ Ἀθανασίου τοῦ νέου καὶ Ἱεράρχου. οὗτος γὰρ τῷ Κυρίῳ πρεσβεύει ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης νόσου ψυχικῆς, καὶ λοιμοῦ τοῦ δεινοτάτου· οἱ προσφεύγοντες ἐπὶ τὴν πάνσεπτόν τε αὐτοῦ Κάραν καὶ κατασπαζόμενοι ταύτην εὐλαβῶς ὡς θαυματόβρυτον, μετὰ πόθου καὶ πίστεως· συνδράμωμεν τοίνυν πάντες ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, καὶ θερμῶς καθικετεύσωμεν πάντες μετὰ δακρύων, βοῶντες πρὸς αὐτὸν, ῥῦσαι ἡμᾶς ὦ Ἀθανάσιε πάτερ, ὡς πατὴρ φιλόστοργος, καὶ πάντων τῶν ὀλεθρίων δεινῶν, καὶ ποικίλων κινδύνων, ἐρρησίβης τε καὶ ἀκρίδης, ἀποσόβησον ἀπ' ἡμῶν, σὰς πρὸς Κύριον δεήσεσι.

— 4 —

Καὶ νῦν τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος Πλ. Δ΄.
ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Οἱ Γορτύνιοι ἅπαντες πανταχόθεν συνδράμετε, καὶ τῇ
θείᾳ Λάρνακι περιστήσασθε Ἀθανασίου τοῦ Νέου νῦν, βο-
ῶντες πρὸς Κύριον, δυσωπήθητι Χριστέ, ταῖς πρεσβείαις
τοῦ ποιμένος, καὶ διάσωσον ἐκ παντοίας κακώσεως καὶ
βλάβης, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἐχθρῶν ἡμᾶς τοὺς οἰκέ-
τας σου.

Ἐκ νεότητος Ἁγίε, συμπαθέστατος γέγονας, ἐλεῶν
τοὺς πένητας, καὶ τοὺς πάσχοντας, ποικίλοις νόσοις ἰώ-
μενος, διό σου δεόμεθα, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς, τὴν συ-
νήθη συμπάθειαν, ταύτην ἔνδειξον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς σοὺς
δούλους Ἱεράρχα, καὶ παντοίων νοσημάτων, καὶ πετρα-
σμῶν ἀπολύτρωσον.

Κατὰ χρέος τιμῶμεν σε, Ἱεράρχα οἱ δοῦλοι σου, ὡς
ἡμῶν θερμότατον ἀντιλήπτορα, ὡς βοηθὸν ἀκαταίσχυν-
τον, προστάτην ὡς μέγιστον, εὐεργέτην ὡς κοινόν, σίτου
οἴνου ἐλαίου τε πλουσιώτατον, χορηγὸν καὶ ὡς φύλακα
τῶν δένδρων, καὶ χωρῶν καὶ κήπων πάντων, καὶ πρέσβυν
μέγαν πρὸς Κύριον.

Δόξα Ἦχος Πλ. Β΄.

Ὅτε σου τὴν πανάσπηλον ψυχὴν ἀπέδωκς εἰς χεῖρας
τοῦ Κτίστου σου, τότε τῇ πανδήμῳ ἀνόδῳ τὰ τῶν Ἀγγέ-
λων περιτρέχοντα πλήθη πρὸς ἀπάντησιν ἔσπευδον, ἡ δὲ
τῶν Ἀρκαδίων πληθὺς, σὺν τῇ περιχώρῳ ὀμηγύρει, τὸ
πάντιμον περιεκύκλουν σου σκῆνος, ὕμνοισ ἐπιταφίους
ἐξάδοντες, διὰ καὶ περιδεῶς αὐτὸ ἐσπαζόμενοι πικροῖς
κατέβρεχον δάκρυσι, καὶ ῥήμασι γοεροῖς ὀλολύζοντες ἐ-

— 5 —

πεδύων, μὴ ἐγκαταλείπης τὰ τέκνα σου Ἅγιε, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανούς τῆς σῆς προστασίας, ἀλλ' ἐπίσκεπτε ἡμᾶς οὐρανόθεν καταβάλων ἀεὶ τὰς τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων πολεμίων ἐπιβουλὰς, καὶ ἐπαναστάσεις, τῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου, σὲ γὰρ πρὸς αὐτὸν προβαλλόμεθα πρέσβυν Πάτερ Ἀθανάσιε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α'. τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

Τῶν πιστῶν σε προστάτην, καὶ ταχὺν ἀντιλήπτορα Ἀθανάσιε Πάτερ, ποιμὴν Χριστιανουπόλεως, ἀνέδειξε θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ πάντων τῶν ὄντων κηδεμὼν, θεραπεύει γὰρ σωματῶν καὶ παντοίων δεινῶν ἢ σεπτῆ κάρᾳ σου, δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι λαμπρῶς, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ θεὸς Κύριος, κ.τ.λ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν

Καθίσματα. Τὴν ὠραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος θεομακάριστε, πάτερ ἐξήρανας, δακρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμούς ἀνέβλυσας Ἱεράρχα, ὅθεν προσερχόμενοι τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος δαψιλῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντες σου τὴν πάντιμον Κάραν, πίστει θερμῇ καὶ εὐλαβείᾳ.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχ. τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάνδημος λαὸς, καὶ πληθὺς Ἀρκαδίων, ἠθροίσθη σχετικῶς τοῦ κηδεύσαι ἐντίμως, τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον Ἱεράρχα θεσπέσιε, συνηθροίσθησαν καὶ περιχώρων τὰ πλήθη, τὴν Σὴν κοίμησιν χρεωστικῶς ἐκτελοῦντες, καὶ πόθῳ μακαρίζοντες.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον.
Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον τέρπονται καὶ οἱ μονάζοντες, κατατρυφῶντες σου σκῆνος τὸ πάντιμον δῶρον ὑπέρτιμον αὐτὸ εὐρόντες ὦ Ἱεράρχα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐκκέχυται, ἀεννάως τὰ θαύματα, πίστει τοῖς προστρέχουσιν ὀχλουμένοις παθήμασι δεινοῖς. οἱ γηθόμενοι κραυγάζουσι, χαῖρε Χριστοῦ θεράπων.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. ἀντίφωνον τοῦ Δ'. Ἦχος.
Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην. ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου· τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. Β'.

Ἀθανάσιε Πάτερ τῆ Πολιτεία ἰσαγγελε, καὶ πιστὸ θεράπων Χριστοῦ, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς αὐτὸν, περίσῳζε ἡμᾶς ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν,

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου.
Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. ὠδὴ α'. Ἦχος Δ'.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θαλάσσης τῆς κοσμικῆς τὸ πέλαγος, σοφῶς διέδραμες καὶ εἰς λιμένα ἡχθης ἀσφαλῶς, τρισηλίου θεότητος, τοῖς ὑμνηταῖς σου, δώρησαι δύναμιν λόγου τοῦ ὑμῆσαι σε.

Γνωρίσας τῶν κοσμικῶν τὸ μάταιον, τούτων ἐξέκλινας καὶ ἀρεταῖς συνήφθης τῷ θεῷ τοῖς ματαίοις χαίρειν εἰπὼν, τούτῳ οὖν παριστάμενος μέμνησο πάντων τῶν τιμώντων σε.

Φασγάνῳ Ἱεροσύνης χρώμενος, κατὰ τοῦ δαίμονος, τοῦ πεφυκότος ταύτη τοὺς πολλοὺς, ὑφαρπάζειν θεσπέσιε, δι'

— 7 —

αὐτῆς ἐθανάτωσας τὸν βροτοκτόνον ἀληθῆριον. Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὁ ὄφις με, εἶχεν αἰχμάλωτον, τοῦ θεοθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς, διὰ σοῦ Πανάχραντε, ἀνακληθεῖς, τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα. ὠδὴ Γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀγάλλεται ἐπὶ σοὶ Χριστιανῶν ἡ πληθὺς, καὶ φαιδρύνεται, νοσημάτων κάκωσιν, ἀποβαλλομένη τῇ χάριτι.

Ἀγάπη τῇ πρὸς θεὸν, τὸ σὸν σαρκίον Πάτερ ἐνέκρωσας, πόνοις πολλοῖς ἀσκήσεως, ὅθεν πρὸς θεὸν καὶ δεδόξασαι.

Κρυφίως τὰς ἀρετὰς, εἰργάζου ὅλως ἀποποιούμενος, δόξαν εὐκαταφρόνητον, ὡς λοιμαντικὴν τῶν ἀγώνων σου. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος μήτηρ θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Κάθισμα Ἦχος Α'. τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ, ἐπέφανε πιστοὶ ὁ σεπτὸς Ἱεράρχης, Πατὴρ Ἀθανάσιος, οὐρανίσις χαρίσμασιν, ὡς οὐράνιος, πεποικιλμένος νυμφίος, νυμφευθεῖσαν γάρ, θείαις αὐτῷ ἐκκλησίαν, αὐγάζων ἐλλάμψεν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ὠδὴ Δ'. ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαρθέντα σε τὰ στίφη τὰ τῶν δαιμόνων, ἐν Οὐρανῶ ἰδόντα τὴν Ἱεράρχην, λύπη κατετήκοντο οἰκτρῶς ὀλολύζοντα, τοῦ λαβεῖν σε μὴ κατισχύσαντα.

Δοξασθέντα οἱ χριστώνυμοι θεωροῦντες, πρὸς Χριστοῦ σε τὸν θεσπέσιον Ἱεράρχην, ἤδονται Χριστὸν τὸν θεὸν δοξάζοντες μέγιστα, τὸν ὑπερφουῶς σὲ δοξάσαντα.

Τριχίνοις ράκεσι περιβεβλημένος, ἔκρυπτες τὴν ἔσωθεν ἀρετὴν σου, ἔξωθεν ἄλλοις λαμπροῖς, καὶ σοφῶ σοφίσματι, σοφιστὴν κακίας ἀπεσόφισας. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον Ἀγνὴ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας καὶ μένεις παρθένος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς τὸ χαῖρε σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν. ὠδὴ Ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὸν σὸν, Ἱεράρχην ἀνέδειξας, πηγὴν πολλῶν θαυμάτων ἀπελαύνοντα ἐξ ἀνθρώπων, τὰς νόσους καὶ ἀρρώστῆματα.

Σὺ Ἁγιε ποιμὴν, ἀληθῆς ἀναδέδειξαι, Χριστιανουπόλεως ὄντως, οὐδαμῶς τούναντίον, μισθωτὸς καὶ ἀδόκιμος.

Φῶς πᾶσι γεγονῶς ἐναρέτοις σου πράξεις, φῶς ἀνεσπερον κατοπτεύεις, ἐν οὐρανῷ τὸν Σωτῆρα, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος. Θεοτοκίον

Φῶς τέξασα Ἀγνὴ, σκοτιθέντα τοῖς παισίμασι, πρὸς ἀρετὴν φώτισόν με, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνῶσῃ τὴν Πανύμνηστον.

ὠδὴ στ΄. θύσωσι μὲ φωνῆς.

Ἐθρυψας τὸν σὸν ἄρτον, πεινῶσι μακάριε, ἐλέησας πενομένους, καὶ πτωχοῖς ἐπήρκεσας, τοῦτο χάριν, τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐλέους ἐπέτυχες.

Μυρίπνοσον εὐωδίαν, ἐκπέμπει ἡ Κάρα σου, ὡς εὐωδέστατον ῥόδον. καὶ κοιλάδων ἄνθος, τοὺς πολλῶ πόθῳ σοι, προσερχομένους εὐωδιάζουσα. Θεοτόκιον

Παντάνασσα πληγωθέντα, πληγαῖς με ἰάτρευσον, θανέντα ζῶωσον κόρη, ἢ θεὸν κυήσασα τὸν δοτῆρα τῆς ζωῆς, καὶ τῶν ἄλλων καλῶν θεονύμφευτε.

Τὸ Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

— 9 —

Ο δοξασθεὶς παρὰ θεοῦ θαυμασίως, δι' εὐωδίας καὶ θαυμάτων ποικίλων, ὑπ' ἀρετῶν ἀνθέων Ἀθανάσιε. φάνηθι ταχύτατος, τοῖς πιστῶς σὲ τιμῶσι. πρέσβυς ἐκλυτρούμενος, τῶν κακῶν ἐπήρειας, τοὺς σοὺς δὲ δούλους Πάτερ καὶ ἡμᾶς, πρὸς μετανοίας ὁδὸν χειραγώγησον.

ὁ Οἶκος.

Τίς ἰκανὸς ἰσχύσειεν καὶ βουληθέντα ἔγκωμίσις, καταστέψαι τὸν Ἱεράρχην Ἀθανάσιον, ὃν ὁ Κύριος ἐδόξαξασεν ἐν οὐρανοῖς διπλοῖς στεφάνοις, τῆς Ἀρχιερωσύνης, καὶ τῆς ἀσκήσεως. τὴν δὲ τιμίαν καὶ χαριτόβρυτον αὐτοῦ Κάραν, σὺν τοῖς λοιποῖς λειψύνοις, πηγὴν ἀνέδειξεν εὐωδίας μυριπνόου καὶ ἰαμάτων, διὸ ἀμηχανῶν, ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ ἔγκωμίσις, μετὰ πίστεως βοῶ. τοὺς ἐπικαλουμένους σε χριστιανούς Πάτερ σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ἀπάλλαξον, ἀποσοβῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς πᾶν ζιζάνιον γεννηματοφθόρον πᾶσαν σατανικὴν ἐπήρειαν. τοὺς δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀγίᾳ Μονῇ ἐν ἧ τὰ σὰ ἐναπόκεινται λείψανα σοὺς δούλους ταπεινοὺς εἰς μετανοίας ὁδὸν χειραγώγησον.

Τῇ ΙΖ'. Μαΐου μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου Χριστιανουπόλεως. Στίχοι

Τρυφὰς παριδῶν φθαρτὰς κόσμου καὶ δόξαν.

Ἀφθάρτους κεκλήρωσαι τὰς οὐρανίους,

ὠδὴ Ζ'. ὁ εἰρμὸς ἐν τῇ Καμίνῳ.

Ὁ τῆς μεγάλης σου παρρησίας μάκαρ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν, δι' ἧς ἠξιώθης τὰ μέλλοντα προορᾶν, διὸ προεἶπες τὸν θάνατον, τοῦ τεθνηκότος ἐν Πάτραις τινὸς ἐπισήμου Ἀρχοντος.

Ζέων τῇ πίστει ὠκοδόμεις Ναοὺς εἰς δόξαν Θεοῦ, πάσι τρόποις ἐκδήλον παριστῶν, τὸν ἄπλετον ἔρωτα, ὃν πρὸς Θεὸν ἐκέκτησο θεσπέσιε. Θεοτοκίον

Ἐλέους μήτηρ Θεοῦ, ὡς τὸν ἐλήμονα τεκοῦσα Θεὸν, δίσωσον τάχος ἀπολλύμενόν με οἰκτρῶς, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις πανάμωμε.

ὠδὴ Η'. ὁ εἰρμὸς χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἐκφρενας ἐνστάνας ἰταμῶς, σοῖς νουθετήμασιν, ὡς κατηράσθησαν ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύοντο, Κουρουνίου οἱ οἰκήτορες, οἱ προσπεσόντες ταπεινῶς συνεχωρήθησαν παρὰ σοῦ Πάτερ, καὶ τοῦ φόβου εὐθύς ἀπηλλάγησαν.

Ῥωσθεῖς δυνάμει Χριστοῦ, ἰσχυεσ ἅπαντα, καὶ φωνὴν ἔπαυσας, μὴ ἐσάντων βατράχων Ὅσιε, τοῦ ὑπνῶσαι σε βατράχων τε. τῇ συμπαθείᾳ φωνητέρουσ ἀπεκατέστησας, πάλιν μάκαρ, συγγνώμην τούτοις γενόμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς σεσάρκωται ἐκ σοῦ, δι' ἀγαθότητα κόρη Πανάμωμε, ὑπ' ἀνιάτων βελῶν πληγέντα με, συμπαθέστατα θεράπευσον, ὡς τοῦ Σωτῆρος ἀληθῆς μήτηρ Πανάμωμε πάντα γὰρ πράττεις ῥαδίως ὅσα καὶ βούλοιο.

ὠδὴ Θ'. ὁ εἰρμὸς. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Χριστῷ συμβασιλεύσας δι' ἀγωνισμάτων μεγάλων καὶ καρτερᾶς παμάκαρ ἐνστάσεως, ὧ καὶ τοίνυν παριστάμενος, μέμνησο πόθῳ τῶν τιμῶντιον σε.

“Ὁλως πρὸς θεὸν τεθειμένος, γήινων πάντων ὑπερεΐδης, καὶ τῶν ἀρετῶν τῇ δυνάμει, Ἄγγελοι Πάτερ σύσκηνος γέγονας, τοῦ ὄντως ἐρασμίου σου, ἐπαπολαύων τελειώτατα. Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ’ ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μονὴ Προδρόμου σήμερον ἀγάλλεται κατέχουσα, τὸ λείψανόν σου τὸ θεῖον, Ἀθανάσιε Πάτερ, καὶ σὺν αὐτῇ δὲ ἅπασα ἡ Γορτυνία χαίρουσα, πανηγυρίζει ἄσμασι, τὴν φωτοφόρον ἡμέραν τῆς μεταθέσεως τούτου.

Ἐτερον ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

“Ὅτε μετέστης πρὸς θεὸν, γυναῖκα γοητεύτριαν πρὸς τάφον κομιζόμενος, ἦν ἀφόρησας πρῶην, δραμοῦσα καὶ προσπίπτουσα, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ τότε τὴν χεῖρα ἄρας λίαν συμπαθῶς, σὺ εὐλόγησας αὐτήν, θεὸς δεξιάν ὡς τὸ πρῶτον. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν Στιχ. ΣΤ’. Ἦχος Πλ. Δ’.

“Ὅμιλος ὁσίων Ὅσιε Ἱεραρχῶν ἢ πληθὺς, τῶν μαρτύρων ὁμήγουρις πάντων τῶν ἀγίων σε οἱ χοροὶ ὑπεδέξαντο. ἐν οὐρανοῖς σε θεὸς ἐδόξασε, καὶ ἐν Γόρτυνι, σὲ ἐθαυμάστισαν. ὄντως ἐκπλήξεις, καὶ θαυμάτων ἔμπλεως, ἡ σὴ ζωὴ, Πάτερ Ἀθανάσιε, θεόφρων Ὅσιε.

Σκιρτᾶ χορεύει καὶ τέρπεται, καὶ Γορτυνίων κλεινῶν, πᾶσα τάξις θαυμάσιε, Ἀρκαδίων σήμερον ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου. ὠδὰς καὶ ὕμνους Θεῷ ἐπάδοντες σοῦ ὀξυτάτην ἀεὶ ἀντίληψιν, τοῖς αἰτουμένοις σου, πίστει ἀδιστάκτω τε, παντοδαπῶν, ἐραπλοῦντι Ἄγιε, ἐνοχλουμένοις κακῶν.

— 16 —

Χάριτάς σοι οἶδεν Ἅγιε, ἡ τοῦ Προδρόμου Μονῆ, θλιβοθεῖσαν ἤν ἔσωσας δεινοτάταις μάστιξιν καὶ κακῶς κινδυνεύσασαν. τῶν τῶν Ἀλβάνων δεινῶν κακώσεων, πάντιμον σῶμα σου λιτανεύοντες, ὄθεν κραυγάζομεν, Πάτερ Ἀθανάσιε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, πάντοτε περίσωζε, παντοίας βλάβης με.

Δόξα Ἁχος πλ. Β'.

Τὸν γόνον τῆς Κερκύρας καὶ Χριστιανουπόλεως Ἱεράρχην, συνελθόντες ὡ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς στεφάνοις καταστέψαμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτὸν Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, φρούρει ἡμᾶς ἐκ πάσης νόσου, καὶ παντὸς ψυχικοῦ ἀρρώστηματος, ἐπικαλουμένους σε σὺν εὐλαβείᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικὰ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ὡδὴ Γ. καὶ ΣΓ'. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει εἰς Ἱεράρχην τῆ ΙΓ'. Νοεμβρίου. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΕΛΟΣ.